

на пророческата книга, се вижда слѣдующата главна мисль въ всичкитѣ ѿ изображения: „Ако и змия искусителъ (диаволъ чрѣзъ своитѣ орждия) всегдѣкъ въстава противъ послѣдователитѣ на агнецътъ Божий (Господа И. Христа); нѣ окончателната побѣда и тържество всекога ще бѣдѣтъ на страна на истинната и доброто; въ краятъ на вѣковетѣ царството на диавола ще бѣде разрушено, и ще настѣпи вѣчно царство на праведнитѣ заедно съ Г-да Спасителя“.

Подиръ смъртъта на Домициана, св. Иоаннъ билъ завърнатъ въ Ефесъ. Тукъ епископа и пресвитеритѣ на Ефесската църква му показали тритѣ Евангелия, написани отъ апостолитѣ Маттея, Марка и Лука. Иоаннъ ги утвърдилъ, като несъмнѣнна истина. Подиръ това тий зели да го молятъ, да изложи за тѣхъ тѣзи бесѣди на Г-да Спасителя, които тий слушали отъ него. Отъ друга страна се появили въ църквата нѣкои еретици, които унижавали и даже отричали божественното достоинство на Г-да Спасителя, и необходимо било да предпази вѣрующитѣ отъ заблужденията имъ. Тогава св. апостолъ назначилъ постъ за всичката Ефесска църква, подиръ това се отдалечилъ съ своя ученикъ Прохора на гората и тука написалъ своето божественно Евангелие. Евангелието отъ Иоанна, за отличие отъ другитѣ, въ старо врѣме наричали *духовно*. Това название му се дало, защото съ него преи муцествено прѣдъ първитѣ три се излагатъ възвишеннитѣ бесѣди на Г-да, за най-дълбожитѣ тайнства на св. Троица, за искуплението, възрождението, причащението и други (бесѣдитѣ съ Никодима, съ Самарянката, за хлѣба животний, прощалната бесѣда и първосвященническата молитва). Другитѣ евангелисти захващатъ своитѣ повѣствованія отъ първитѣ дни на земнийтъ животъ на Г-да Спасителя; а св. Иоаннъ отъ самото начало възнося мисльта на вѣрующитѣ къмъ висотата на божественното происхождение на Синътъ Божий отъ Бога Отца: *въ началѣ бѣ Слово, и Слово бѣ къ Богу, и Богъ бѣ Слово*. (Иоан. 1; 1). Цѣльта на написаното свое Евангелие св. Иоаннъ самъ изражава въ слѣдующитѣ слова: *Сия же писана биша, да вѣруете, яко Иисусъ есть Христосъ Синъ Божий, и да вѣрующе, животъ имате во имя его*. (XX; 31). Евангелието отъ Иоанна се характеризова още, като Евангелие по преимущественно съ любовь. Святитъ Духъ, въ награда за любовьта му къмъ Г-да Спасителя, му далъ особенъ проникателенъ погледъ въ тайната на любовьта. Учението за християнската любовь съставлява главното съдържание и първото съборно послание на апостола.